A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2020. október 8.*

„Előzetes döntéshozatal – Uniós Vámkódex – A 124. cikk (1) bekezdésének k) pontja – Vámtartozásnak az áruk fel nem használása esetében történő megszűnése – A »felhasznált áru« fogalma – Aktív feldolgozási eljárás – Az aktív feldolgozási eljárás keretében előírt szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás – Vámeljárás lezárásáról szóló igazolás határidőn túli benyújtása”

A C-476/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kammarrätten i Göteborg (göteborgi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2019. június 19-én érkezett, 2019. június 19-i határozatával terjesztett elő

az **Allmänna ombudet hos Tullverket**

és

a **Combinova AB**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan és N. Jääskinen (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Allmänna ombudet hos Tullverket képviseletében M. Jeppsson, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek, O. Serdula és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– az észt kormány képviseletében N. Grünberg, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében K. Simonsson és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: svéd.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o., helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o; a továbbiakban: Vámkódex) 124. cikke (1) bekezdése k) pontjának az értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az Allmänna ombudet hos Tullverket (a vámhivatal általános képviselője, Svédország) (a továbbiakban: általános képviselő) és a Combinova AB között, aktív feldolgozási eljárás keretében áruk behozatala során keletkezett vámtartozás tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A Vámkódex (38) preambulumbekezdése így rendelkezik:

„Indokolt, hogy az érintett személy jóhiszeműségét figyelembe vegyék azokban az esetekben, amikor a vámtartozás a vámjogszabályok be nem tartása révén keletkezett, és a minimálisra kell csökkenteni az adós hanyagságának hatását.”

4 E kódex 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Vámkódex alkalmazásában:

[…]

16. »vámeljárás«: a következő eljárások bármelyike, amely alá az árut a Vámkódexnek megfelelően vonhatják:

[…]
b) különleges eljárások;

[…]

37. »feldolgozási műveletek«: a következők valamelyikét jelentik:
a) az áru megmunkálása, ideértve az összeállítást, összeszerelést vagy más áruhoz történő hozzáillesztést;
b) az áru feldolgozása;

[…]
d) az áru javítása, ideértve a helyreállítását és a beállítását is;

[…]”

5 Az említett kódex 79. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Behozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik az alábbiak bármelyikének be nem tartása esetén:

a) az egyik olyan kötelezettség, amelyet a vámjogszabályok a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való belépésével, vámfelügyelet alóli elvonásával, vagy ezen áruknak azon a területen való szállításával, feldolgozásával, tárolásával, átmeneti megőrzésével, ideiglenes behozatalával vagy az azokról történő rendelkezéssel kapcsolatban állapítanak meg;

b) egy, az áruknak az Unió vámterületén belüli meghatározott célra történő felhasználásával kapcsolatos, jogszabályban megállapított kötelezettség;

c) egy olyan feltétel, amely a nem közösségi áruk vámeljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik.

(2) A vámtartozás keletkezésének időpontja a következők valamelyike:

a) az az időpont, amikor annak a kötelezettségnek, amelynek a nem teljesítése vámtartozást keletkeztet, nem tettek eleget, vagy már nem tesznek eleget;

b) az az időpont, amikor az áruk vámeljárás alá vonására vonatkozó vámáru-nyilatkozatot elfogadják, amennyiben ezt követően megállapítják, hogy egy olyan feltétel, amely az áruk ilyen eljárás alá vonására vagy – az áruk meghatározott célra történő felhasználása alapján – vámfizetés alóli kivétel vagy csökkentett behozatalivám-tétel megadására vonatkozik, valójában nem teljesült.”

6 A Vámkódex 124. cikke így rendelkezik:

„(1) A vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegének az adós igazságszolgáltatási szerv által megállapított fizetésképtelensége miatti behajthatatlanságára vonatkozó, hatályos rendelkezések sérelme nélkül, a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás valamely következő módon szűnik meg:

[…]

k) ha a (6) bekezdéstől függően a vámtartozás a 79. cikk alapján keletkezett, és a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították azokat.

[…]

(6) Az (1) bekezdés k) pontjában említett esetben a vámtartozás nem szűnik meg a megtévesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben.

[…]”

7 E kódex 211. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„Vámhatóság engedélye szükséges a következő esetekben:

a) az aktív és passzív feldolgozási eljárás, az ideiglenes behozatali eljárás vagy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás alkalmazása,

[…]

Azon feltételek, amelyek szerint az első albekezdésben említett eljárások egyikének, vagy közülük többnek az alkalmazása, vagy a raktározási létesítmények működtetése megengedett, az engedélyben kerülnek meghatározásra.”

8 Az említett kódexnek az aktív feldolgozási eljárás alkalmazási körre vonatkozó 256. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„A 223. cikk sérelme nélkül, az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem uniós árukat az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül, hogy ezekre az árukra az alábbiak bármelyike alkalmazásra kerülne:

a) behozatali vám;

b) egyéb terhek az egyéb vonatkozó hatályban lévő rendelkezések szerint;

c) kereskedelempolitikai intézkedések, amennyiben azok nem tiltják az áruknak az Unió vámterületére való beléptetését, illetve onnan való kiléptetését.”

9 Ugyanezen kódex 257. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„(1) A vámhatóságok meghatározzák azt az időtartamot, amelyen belül az aktív feldolgozási eljárást le kell zárni a 215. cikkel összhangban.

Ez az időtartam attól az időponttól számítandó, amikor a nem uniós árut az eljárás alá vonják, továbbá annak figyelembe kell vennie a feldolgozási műveletek elvégzéséhez és az eljárás lezárásához szükséges időt.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 2017. november 23-án a Combinova a Vámkódex 256. cikke szerinti aktív feldolgozási eljárás keretében árut importált a Tullverkettől (vámhivatal, Svédország) kapott engedély alapján. Az említett árukat ezt követően 2017. december 11-én újra kivitték.

11 Míg a Combinovának a vámeljárás lezárására nyitva álló határidő 2018. január 23-i lejártát követő 30 napon belül, legkésőbb 2018. február 22-ig kellett benyújtania a vámeljárás lezárásáról szóló igazolást, e hatóság az említett igazolást csak 2018. március 6-án kapta meg.

12 Mivel a vámhatóság úgy ítélte meg, hogy a vámeljárás lezárásáról szóló igazolás benyújtására előírt határidő túllépése vámtartozást keletkeztetett a Vámkódex 79. cikke értelmében, úgy határozott, hogy a Combinova számlájára 121 svéd korona (SEK) (hozzávetőleg 11,50 euró) összegű vámot és 2790 SEK (hozzávetőleg 265 euró) összegű hozzáadottérték-adót vet ki.

13 Az e határozattal szemben a Combinova által indított keresetet elbíráló Förvaltningsrätten i Göteborg (göteborgi közigazgatási bíróság, Svédország) a 2018. augusztus 22-i ítéletében megállapította e határozat megalapozottságát, és hogy a Combinova nem bizonyította olyan okok fennállását, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy a vámtartozás megszűnt.

14 Az általános képviselő ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Kammarrätten i Göteborghoz (göteborgi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Svédország), amelyben a Combinova javára annak vámtartozása megszűnésének megállapítását kérte.

15 Az általános képviselő e tekintetben arra hivatkozik, hogy a Vámkódex 79. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében e vámtartozás abban az időpontban keletkezett, amikor a vámeljárás lezárásáról szóló igazolást be kellett volna nyújtani, vagyis 2018. február 22-én. Ugyanakkor ebben az időpontban az alapügyben szóban forgó áruk már elhagyták az Unió vámterületét, mivel azokat 2017. december 11-én újraexportálták. Az árukat tehát nem használták fel a vámtartozás keletkezésének időpontjában, vagy azt követően. A vámtartozás keletkezését megelőző használatuk semmilyen összefüggésben nincs a keletkezéssel, és megfelelt a vámhatóság által engedélyezett feldolgozásnak. Végül semmi nem utal arra, hogy a Combinova csalárd módon próbált volna eljárni.

16 Ilyen körülmények között az általános képviselő álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy az alapügyben szóban forgó árukat oly módon használták fel, amely megakadályozhatta a vámtartozásnak a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontjával összhangban történő megszűnését.

17 A vámhatóság, amely maga ugyan nem nyújtott be fellebbezést a kérdést előterjesztő bírósághoz, az eljárás során előterjesztette azonban az észrevételeit, nem hivatkozik arra, hogy az árukat elfogyasztották. Álláspontja szerint a kérdés inkább az, hogy azokat a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében „használták-e fel”. Márpedig a „felhasznált áruk” fogalma, amelyet az uniós vámjogszabályok nem határoznak meg, kétféleképpen értelmezhető: vagy, hogy az árukat rendeltetésük szerint használták, vagy hogy azokat valamilyen módon használták, ami azt jelenti, hogy azokat feldolgozták. Az aktív feldolgozási eljárás mögött meghúzódó alapötlet az, hogy az árut valamilyen módon fel kell dolgozni. A jelen ügyben a Combinovának az aktív feldolgozásra vonatkozó engedély alapján el kell végeznie különböző műszerek javítását és kalibrálását; ezek a műveletek a Vámkódex 5. cikkének 37. pontjával összhangban feldolgozási műveleteknek minősülnek.

18 A vámhatóság hozzáteszi, hogy – ahogyan az a Vámkódex 256. cikkének (1) bekezdéséből egyértelműen kitűnik –, a nem uniós áruk felhasználhatók az aktív feldolgozási eljárás keretében. E rendelkezésre figyelemmel a „felhasznált áruk” kifejezés tehát azt jelenti, hogy az árukat valamilyen módon kell feldolgozni.

19 Márpedig a jelen ügyben, mivel nem azzal érveltek, hogy az alapügyben szóban forgó árukat nem az aktív feldolgozási eljárás keretében dolgozták fel, a vámtartozás megszűnésének a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontjában előírt feltételei nem teljesülnek.

20 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak az ez utóbbi rendelkezésben említett „felhasznált áruk” fogalmának jelentését illetően. Megállapítja, hogy e fogalom többször is előfordul a Vámkódexben, és hogy a 256. cikk akként rendelkezik, hogy az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem uniós árukat az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek vessék alá, anélkül hogy ezekre az árukra – többek között – a behozatali vám alkalmazásra kerülne.

21 Így egyrészt meg kell határozni a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében vett „felhasznált áru” fogalmának jelentését, másrészt elvi szinten meg kell határozni azt az időpontot, amikor e rendelkezés alkalmazandó.

22 Ilyen körülmények között a Kammarrätten i Göteborg (a göteborgi közigazgatási fellebbviteli bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„[Ezen kódex] 79. cikk[e] alapján keletkezett, behozatalivám vagy kivitelivám tartozás a 124. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban megszűnik, ha a vámhatóságok számára kielégítő bizonyítékot szolgáltatnak arról, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, és az Unió vámterületéről kiszállították azokat. Azt jelenti-e a »felhasználták« kifejezés, hogy az árukat feldolgozták vagy finomították abból a célból, amelynek megvalósítására az adott társaság engedélyt

kapott a szóban forgó áruk tekintetében, vagy a kifejezés az említett feldolgozást vagy finomítást meghaladó használatra vonatkozik? Relevanciával bír-e az, hogy a felhasználás a vámtartozás keletkezése előtt vagy azt követően következik be?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

23 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben hivatkozott áru felhasználása kizárólag a vámhatóságok által az e kódex 256. cikkében előírt aktív feldolgozási eljárás keretében engedélyezett feldolgozási műveleteken túlmenő használatra irányul, vagy az ezen engedélyezett feldolgozási műveletekkel összhangban álló felhasználásra is vonatkozik.

24 A Vámkódex 256. cikke akként rendelkezik, hogy az aktív feldolgozási eljárás lehetővé teszi, hogy a nem uniós árukat az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási műveletnek „vessék alá”, anélkül hogy ezekre az árukra – többek között – a behozatali vám alkalmazásra kerülne.

25 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Combinova 2017. november 23-án aktív feldolgozási eljárás keretében importált árukat, miután a vámhatóságtól erre vonatkozó engedélyt kapott a Vámkódex 211. cikkének megfelelően, és ezen árukat 2017. december 11-én újraexportálták. Mivel azonban a Combinova nem nyújtotta be a vámeljárás lezárásáról szóló igazolást az említett kódex 257. cikkének megfelelően megállapított vámeljárás lezárására nyitva álló határidő 2018. január 23-i lejártát követő 30 napon belül, ugyanezen kódex 79. cikke értelmében vámtartozás keletkezett.

26 Ez utóbbi rendelkezésnek megfelelően behozatali vámtartozás keletkezik, amennyiben az áruk behozatalivám-kötelesek, többek között a nem uniós áruk vámeljárás alá vonására vonatkozó feltételek valamelyikének be nem tartása miatt.

27 Márpedig a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdése k) pontjának megfelelően az e kódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozás megszűnik, ha egyrészt bizonyítást nyer, hogy az árukat nem használták fel vagy fogyasztották el, másrészt pedig, hogy azok elhagyták az Unió vámterületét, azzal a pontosítással azonban, hogy még ebben az esetben is, amint azt az említett kódex 124. cikkének (6) bekezdése előírja, „a vámtartozás nem szűnik meg a megtévesztést megkísérlő személlyel vagy személyekkel szemben”.

28 Bár az észt és a cseh kormány, valamint az általános képviselő lényegében azt állítja, hogy az áruknak a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontjában hivatkozott használata kizárólag a vámhatóságok által az aktív feldolgozási eljárás keretében engedélyezett feldolgozási műveleteken túlmenő használatra irányul, a Bizottság ezzel szemben a „felhasznált” kifejezés általános jelentésére támaszkodva úgy véli, hogy e használat magában foglalja az áruknak az ezen engedéllyel összhangban történő feldolgozását is.

29 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a Vámkódex nem tartalmazza az e kódex értelmében vett „felhasznált áruk” fogalmának meghatározását.

30 Egyébiránt a Vámkódex különböző nyelvi változatainak összehasonlító vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy annak bizonyos nyelvi változataiban, mint például a svéd, az angol, a finn és a holland nyelvi változatban, ugyanazt a kifejezést használják a 256. cikk (1) bekezdésében és a 124. cikk (1) bekezdésének k) pontjában, míg az említett kódex más nyelvi változataiban, mint például a francia, német és román nyelvi változatban, e rendelkezések mindegyike eltérő kifejezést használ. Így a francia nyelvi változatban az 124. cikk (1) bekezdésének k) pontja az „*utilisées*” kifejezést, a 256. cikk

(1) bekezdése pedig a „*mettre en œuvre*” kifejezést használja. Ehhez hasonlóan a német nyelvi változatban a „*verwendet*”, illetve az „*unterzogen werden*” kifejezéseket használják. Ami a román nyelvi változatot illeti, a „*utilizate*” és a „*folosirea*” kifejezéseket használják.

31 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezés értelmezésének kizárólagos alapjául, illetve e tekintetben nem élvezhet elsőbbséget más nyelvi változatokkal szemben. Az uniós jog rendelkezéseit ugyanis egységesen kell értelmezni és alkalmazni az Unió valamennyi nyelvén készült változatok figyelembevételével. Az uniós szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi (2012. november 15-i Kurcums Metal ítélet, C-558/11, EU:C:2012:721, 48. pont; 2015. október 15-i Grupo Itevelesa és társai ítélet, C-168/14, EU:C:2015:685, 42. pont; 2020. január 23-i Bundesagentur für Arbeit ítélet, C-29/19, EU:C:2020:3648, 48. pont).

32 E tekintetben a Vámkódex (38) preambulumbekezdésével összefüggésben és 124. cikkének (6) bekezdésével összefüggésben értelmezett 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja – amint azt a cseh kormány az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozta – arra irányul, hogy a megtévesztés kísérletének hiányában lehetővé tegye az említett kódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozás megszűnését abban az esetben, ha az e kódexből eredő bizonyos feltételek vagy kötelezettségek be nem tartása ellenére bizonyítást nyert, hogy az áruk nem kerültek felhasználásra (lásd analógia útján: 1983. október 5-i Esercizio Magazzini Generali és Mellina Agosta ítélet, 186/82 és 187/82, EU:C:1983:262, 14. pont; 2009. április 2-i Elshani ítélet, C-459/07, EU:C:2009:224, 29. pont).

33 A „felhasznált áruknak” a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében vett fogalmát tehát úgy kell értelmezni, hogy az nem minden felhasználásra, hanem kizárólag arra vonatkozik, amely önmagában vámtartozást von maga után.

34 Márpedig az aktív feldolgozási eljárás keretében azok az áruk, amelyek kizárólag engedélyezett feldolgozási műveletek és az Unió területén kívülre történő későbbi újrakivitel, nem pedig forgalomba hozatal vagy más hasonló felhasználás tárgyát képezik, nem tartoznak a behozatali vám hatálya alá.

35 Ebből következik, hogy az ezen eljárás alá vont árukat illetően a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontjában hivatkozott áruk felhasználását szükségszerűen úgy kell értelmezni, hogy az csak a vámhatóságok által engedélyezett feldolgozási műveleteken túlmenő felhasználásra vonatkozik.

36 Ha az e rendelkezésben hivatkozott áruk használata magában foglalja az e feldolgozási műveletekkel összhangban történő felhasználást is, az aktív feldolgozási eljárás keretében kizárt lenne az e kódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozás Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja szerinti megszűnése, ami ellentétes lenne az előbbi rendelkezés céljával.

37 Márpedig a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja – tekintettel többek között arra, hogy e rendelkezés e kódex 79. cikkére utal – az említett kódexben előírt valamennyi vámeljárásra alkalmazandó rendelkezésnek minősül.

38 Kétségtelen, hogy a Bíróság a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) előírt – és a Vámkódex által felváltott – aktív feldolgozási eljárással kapcsolatban úgy ítélte meg, hogy mivel ez az eljárás nyilvánvaló veszélyekkel jár a vámjogi szabályozás pontos alkalmazására és a vám beszedésére, ezen eljárás kedvezményezettjei kötelesek teljes mértékben teljesíteni az abból fakadó kötelezettségeket, és hogy ennek megfelelően szigorúan kell értelmezni a kötelezettségeik nemteljesítésének őket érintő következményeit. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy azon kötelezettség megszegése, hogy az előírt határidőn belül kell benyújtani a vámeljárás lezárásáról szóló igazolást, vámtartozás keletkezését eredményezi az elszámolás tárgyát

képező importáru teljes mennyisége tekintetében, ideértve az Európai Unió területén kívülre újraexportált árukat is (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 6-i Döhler Neuenkirchen ítélet, C-262/10, EU:C:2012:559, 41. és 48. pont).

39 Mindazonáltal az alapügyet illetően meg kell állapítani, hogy a Bíróságot nem arról kérdezik, hogy a vámeljárás lezárásáról szóló igazolás aktív feldolgozási eljárás keretében történő késedelmes benyújtása esetén keletkezik-e vámtartozás, mivel a jelen ügyben nem vitatott, hogy ilyen vámtartozás keletkezett a Vámkódex 79. cikke alapján, hanem arról, hogy e vámtartozás e kódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében lehetséges-e.

40 Márpedig e 124. cikk (1) bekezdése k) pontjának szövegéből kitűnik, hogy a Vámkódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozás – a megtévesztés kísérletének esetét kivéve – megszűnik, ha az előbbi rendelkezés által előírt feltételek teljesülnek.

41 A jelen esetben a vámeljárás lezárásáról szóló igazolásnak a Combinova által történő késedelmes bemutatása miatt a Vámkódex 79. cikke alapján keletkezett vámtartozásnak az a célja, hogy megszűnjön, ha többek között – amint az a jelen ítélet 35. pontjából kitűnik – kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó árukat nem olyan módon használták fel, amely túlmutat a vámhatóságok által engedélyezett feldolgozási műveleteken, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

42 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az a körülmény, hogy az alapügyben szóban forgó áruk felhasználására a vámtartozás keletkezését megelőzően vagy azt követően került sor, jelentőséggel bír-e a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében vett „felhasznált áruk” fogalmának értelmezése szempontjából.

43 E tekintetben ez utóbbi rendelkezés nem tartalmaz semmilyen utalást arra vonatkozóan, hogy az e rendelkezésben említett áruk használatának időpontja bármilyen jelentőséggel bírna annak meghatározása szempontjából, hogy az érintett árukat az említett rendelkezés értelmében használták-e fel.

44 Meg kell azonban állapítani, hogy a Vámkódex 79. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, ha a vámtartozás a vámeljárás lezárásáról szóló igazolás késedelmes benyújtása miatt keletkezett, és az árukat már újraexportálták, azok nem tekinthetők úgy, mint amelyeket az említett kódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében a vámtartozás keletkezését követően az Unió vámterületén használtak fel.

45 A fenti megfontolások összességére figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének k) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben hivatkozott áru felhasználása kizárólag a vámhatóságok által az e kódex 256. cikkében előírt aktív feldolgozási eljárás keretében engedélyezett feldolgozási műveleteken túlmenő használatra vonatkozik, nem pedig az ezen engedélyezett feldolgozási műveletekkel összhangban álló felhasználásra.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez utóbbi bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek észrevételei költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 124. cikke (1) bekezdésének k) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben hivatkozott áru felhasználása kizárólag a vámhatóságok által az e kódex 256. cikkében előírt aktív feldolgozási eljárás keretében engedélyezett feldolgozási műveleteken túlmenő használatra vonatkozik, nem pedig az ezen engedélyezett feldolgozási műveletekkel összhangban álló felhasználásra.

Aláírások